

Zpravodaj farnosti Ostrov a Jáchymov

Únor 2012

Fara jako centrum života ve farnosti

Zajisté jste v posledních dnech zaregistrovali větší debaty o blížící se rekonstrukci na faře. Byl dokonce i prostor v průběhu měsíce ledna účastnit se informačního setkání o přípravách a budoucím průběhu zmiňované akce. Rekonstrukce Farního domu (Fary) bude zahájena 1. února a plánovaný závěr je v měsíci květnu. O důvodech bylo možné popovídat při informačním setkání v neděli 15. ledna. Malá účast mne trochu popostrčila k rozhodnutí sepsat tento úvodník. Je několik důvodů pro rekonstrukci, budu se snažit shrnout je krátce a věcně.

Na prvním místě je koncepce diecéze. Už po založení Plzeňské diecéze byly vybrány farnosti, které se měli upravit jako centra budoucí struktury. V rámci přípravy na vytvoření těchto center se upravovalo rozdělení a členění farností. To nakonec proběhlo a byli tak vytvořeny větší celky. Ty byly podřízeny centrům, které tvoří kostru ve stanovené koncepci diecéze. Takovým centrem je i Fara Ostrov. Postupně v průběhu let byla snaha tyto centra upravit, nebo opravit adekvátně potřebám farních celků s výhledem do budoucích let. To se

částečně dařilo. Fara Ostrov je jedna z posledních bez této úpravy.

Někdo by mohl namítat, že by mohli stačit dílčí opravy. V průběhu let už k některým došlo (Sanace vlhkosti stěn, výměna oken, ústřední topení). Nyní se potýkáme čím dál více s problémy s vnitřnostmi fary (prosakující kanalizace, snížený průtok vodovodních cest – trubek – následkem rezivění, přetížení a komplikované přemostění elektrických rozvodů – časté výpadky na zátěžových spotřebičích, atd. ...) To je další důvod potřeby rekonstruovat.

Další je možnost čerpání z fondů pro podobné úpravy a modernizaci far. Vzpomenutý fond je tvořený prostředky, které pro diecézi poskytuje německé církevní nadace Renovabis. Ta se začala v posledních letech více zajímat o potřeby chudších krajín. Pomalu tak snižuje pomoc u nás. To vede k tomu, že se stáváme odkázaní na vlastní prostředky, kterých se nám nedostává. Proto se snažíme ještě nakonec využít možné čerpání.

Podobným způsobem bych mohl poukazovat i na další už méně nutné, nebo důležité důvody. Je proto nutné, aby rekonstrukce odpovídala posunu doby

v klasickém pohledu na možnosti i potřeby doby. Proto i projekt rekonstrukce nabízí úpravy pro širší spektrum farníků včetně postižených.

Zároveň zamýšlím uskutečnit další dílčí úpravy, které by pomalu směřovaly k přizpůsobení programu i pro části farního obvodu mimo Ostrov, zvláště v kopcích (Abertamy, Pernink, Horní Blatná ...), nebo pro zefektivnění farního samofinancování a větší kontrolu pohybu

darů a zdrojů farnosti a jejich využití. Toto vše předpokládá přechodné období, kdy budu ve spolupráci mnoha z vás možné změny uskutečňovat. Prosím tedy o modlitbu za zdárné uskutečnění těchto změn a úprav, jako i vaši osobní účast ve službě ve farnosti.

S přáním, aby se tak lépe uskutečňovalo evangelium v životě každého z nás o přímluvu a pomoc prosí

P. Marek Hric

Sváteční kalendář – ÚNOR 2012

2. 2. – čtvrtek – Svátek Uvedení Páně do chrámu

Při mši sv. budeme se žehnat Hromniční svíce; dnes se ruší veškerá vánoční výzdoba.

3. 2. – pátek – 1. pátek v měsíci - sv. Blažeje, biskupa a mučedníka

Na konci bohoslužby bude udělováno Svatoblažejské požehnání k ochraně před nemocemi krčnými...

4. 2. – sobota – sobotní památka Panny Marie

Od 10⁴⁵ hod. bude katecheze pro dospělé. Téma: "Půst a jeho praxe."

5. 2. – 5. neděle v mezidobí – čtení z cyklu B – evang. Mk 1,29-39

„Brzy ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel ven, zašel si na opuštěné místo a tam se modlil.“

Žaltář - 1. týden

6. 2. – pondělí – Památka sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků

10. 2. - pátek – Památka sv. Scholastiky, panny

11. 2. – sobota – Panny Marie Lurdské

Světový den nemocných; Při mši svaté bude možné přijmout pomazání nemocných. Zájemci se můžete hlásit v kanceláři farnosti.

12. 2. – 6. neděle v mezidobí – čtení cyklu B – evang. Mk 1,40-45

„Chceš-li, můžeš mě očistit.“

Žaltář - 2. týden

14. 2. – úterý – sv. Valentýn

17. 2. – pátek – sv. Alexia a druhů, řeholníků

18. 2. – sobota – sobotní památka Panny Marie

19. 2. – 7. neděle v mezidobí – čtení cyklu B – evang. Mk 2,1-12

„Ježíš řekl ochrmlému: *Pravím ti, vstaň, vezmi své lehátko a jdi domů!*“

Žaltář - 3. týden

21. 2. – úterý – Sv. Petr Damiani, biskup a učitel církve

Nezávazná památka

22. 2. – Stolec sv. Petra - Popeleční středa – den přísného postu

Začíná postní doba

Žaltář 4. týden

Od Popeleční středy až do Bílé soboty se vynechává v liturgických textech každé „Aleluja“. V době postní se nezdobí oltář květinami, kromě 4. neděle postní, slavností a svátků. Liturgie postní doby nás vede k vnitřní duchovní obnově a vybízí nás k větší soustředěnosti, sebeovládání, kajícínosti.

23. 2. – čtvrtek – památka sv. Polykarpa

26. 2. – 1. neděle postní - čtení cyklu B – evang. Mk 1,12-15

„*Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obratťe se a věřte evangeliu.*“

Žaltář - 1. týden

OKÉNKO SVĚTCŮ

V našem farním kostele jsou na hlavním oltáři už od roku 1879 umístěny relikvie svaté Ludmily, svatého Václava a svatého Jana Nepomuckého. Připomíná nám to i oltář českých světců u severní stěny kostela. V říjnu loňského roku byla na oltář sv. Josefa umístěna relikvie blahoslaveného Jana Pavla II. Náš kostel má relikvii blahoslaveného papeže jako první kostel v České provincii (Moravská provincie měla relikvii jako první v Republice) a jsme za to vděční našemu P. Wojtěchu Pelowskému.

Jana Pavla II. a jeho apoštolský list „Christifideles laici“ jsme si připomenuli v lednovém čísle, kde jsme také slíbili pokračování. A zde je - **2. pokračování** –

Volání našeho Pána „**Jděte i vy na mou vinici**“ zaznívá dějinami až do

dnešních dnů a obrací se na každého člověka ...**Jděte i vy.**

A Jan Pavel II. v úvodu pokračuje:

Proč zde stojíte celý den nečinně?

Potřeby současného světa jsou veliké. **Nikomu není dovoleno zůstat nečinným.**

Nikdy nelze schvalovat nečinnost, dnes je to však vina ještě větší. Práce, kterou všichni na vinici Páně musí vykonávat, je tak veliká, že nezůstává místo pro nečinnost. „Majitel vinice“ opakuje své pozvání s ještě větší naléhavostí: „Jděte i vy na mou vinici!“

Hlas Pána jistě zaznívá v nehlubším nitru každého křesťana, který je vírou a svátostmi křesťanské iniciace připodobněn ke Kristu a je zasazen do církve jako živý člen a aktivní subjekt jejího poslání. Hlas Pána však

zaznívá též v událostech dějin církve i lidstva. Boží lid se snaží pod vlivem víry rozeznat v událostech a potřebách známky Boží přítomnosti nebo Božího úradku. Víra totiž osvěcuje všechno novým světlem. Pohledme tedy na tvář našeho světa, který v sobě chová hodnoty i problémy, zdobí jej vítězství i hyzdí nedostatky. Tento svět se potýká s těžkostmi, ještě většími, než které popsal II. vatikánský koncil. A přece právě to je ta vinice a to místo, kam jsou laici povoláni uskutečňovat své poslání. Ježíš chce, aby byli – jako všichni jeho učedníci – solí země a světlem světa (srov. Mt5,13-14). Ale jak vypadá současná tvář země a světa, jejichž solí a světlem mají křesťané být?

Jejich situace a problémy jsou rozmanité a vyznačují se rychlými změnami. Některé základní tendence, však přece zachytit můžeme. Tak jako na poli popisovaném v evangeliu roste plevel i dobré obilí, tak i v lidských dějinách se vyskytuje vedle sebe dobro a zlo, nespravedlnost a spravedlnost, úzkost i naděje.

Jan Pavel II. pak uvádí a rozvádí tři vybrané problémy:

Sekularismus a potřeba náboženství - vidíme, že se šíří náboženská lhostejnost a ateismus. Odkřesťanštění postihuje národy se starobylou křesťanskou tradicí a žádá novou evangelizaci. Přesto hledání a potřeba náboženství nemohou být uhašeny. Slovy sv. Augustina: „Pro sebe jsi nás stvořil, Pane. Nepokojné je naše

srdce, dokud nespočine v tobě“ lze vyjádřit svědomí člověka, který přistupuje s odvahou k otázkám lidské existence – zvláště po smyslu života, utrpení, smrti. A tak i dnešní lidský svět se stále více otevírá pro duchovní chápání života, pro nové hledání náboženských hodnot, k obnovenému smyslu pro posvátno, modlitbu, uctívání.

Člověk: ponižená i povýšená důstojnost – pomysleme na násilnosti, kterým je vystavována důstojnost lidské osoby. Vždy, když člověk není uznáván a milován ve své důstojnosti jako živý obraz Boha (srov. Gen 1,26), je vydáván ponižujícím a zvráceným formám zneužívání, a stává se tak ke svému neštěstí otrokem toho silnějšího. Ten silnější může mít různá jména – až k neomezené moci sdělovacích prostředků. Avšak to, co je v lidské osobnosti posvátné, nemůže být nikdy zničeno. Vždy znovu vítězí, protože má základ v Bohu Otci. Proto se šíří smysl pro osobní důstojnost každého člověka.

Konflikty a mír - lidstvo se zmiřá v konfliktech. Jedná se o široký jev, který se projevuje v nepřátelských vztazích mezi jednotlivci, skupinami, třídami, národy a bloky států. Často přechází v násilí, terorismus, ve války. Některé skupiny se snaží vystavět „babylonskou věž“ (srov. Gen 11,1-9). Lidská rodina se tragicky sama oslabuje. - Na druhé straně se projevuje touha každého člověka po dobru, míru, spravedlnosti. „Blahoslavení tvůrci pokoje“ nachází u dnešních lidí novou odezvu.

Ježíš Kristus, naděje lidstva. – *Položme si nyní otázky k zamyšlení a snažme se i odpovědět. Zkusme i své odpovědi napsat. Pak je otiskneme v našem zpravodaji.*

Tak tedy vypadá kamenité pole před dělníky, které „hospodář“ posílá na svou vinici. My všichni, pastýři i věřící, pracujeme na tomto poli. Církev si je vědoma, že ji Pán poslal jako znamení a nástroj niterného spojení s Bohem a celého lidského pokolení. Proto lidstvo musí doufat: sám Ježíš je novou „zvěstí“, která přináší lidem radost a kterou církev hlásá každý den. Všichni věřící mají nezastupitelné místo: skrze ně je církev, znamení a pramen naděje a spásy, účinně přítomna v nejrůznějších částech světa.

Tak Jan Pavel II. končí úvod apoštolského listu Pokračování příště.

1) *Jak se já konkrétně podílím na práci na Boží vinici (v zaměstnání, doma, ve farnosti)?*

2) *Prožívám v jednotě svůj život a víru, nebo to jsou pro mě dvě oddělené kategorie?*

3) *Co pro mě v životě znamená Ježíš Kristus? Co mě s Ním v životě nejvíc spojuje?*

(han)

Obvazy pro nemocné leprou

Ženy z farního společenství Karlovy Vary – Rybáře nás oslovily dotazem, zda by se některé naše farnice přidaly k ručnímu pletení vrchních obvazů pro nemocné leprou (malomocensvím). Pružná obinadla se pletou pro leprosalia v Indii a Africe. Pletení je jednoduché, stále hladce na dvou jehlicích, jako úzká šála. Materiál a pokyny k práci jsou k dispozici ve farní knihovně.

Práce není složitá, jde spíš o to, najít čas a chtít ho věnovat pomoci bližnímu.

K tomu otázka pro všechny: Kdo jste ještě nečetli poutavý životopis sv. Damiána de Veuster? Tak ten musíte číst, máme jej v knihovně! Sv. Damián věnoval svůj život duchovní péči o malomocné, zvláště děti, na ostrově Malokai.

POSELSTVÍ PAPEŽE BENEDIKTA XVI. U PŘÍLEŽITOSTI 20. SVĚTOVÉHO DNE NEMOCNÝCH (11. ÚNORA 2012)

«*Vstaň a jdi! Tvá víra tě zachránila.*» (Lk 17, 19)

Drazí bratři a sestry,
u příležitosti Světového dne nemocných, který budeme slavít 11. února 2012, v den památky Panny Marie Lurdské, toužím obnovit svou duchovní blízkost vůči všem nemocným, kteří se nacházejí v léčebných zařízeních anebo v rodinné péči. Projevují každému z nich výrazy starostlivosti a lásky celé církve. Šlechetným a láskyplným přijetím každého lidského života, především slabého a nemocného, vyjadřuje křesťan důležitou stránku svého vlastního evangelního svědectví podle Kristova příkladu, který se skláněl k člověku a jeho duchovním i hmotným bolestem, aby je uzdravoval.

1. Tento rok je přípravou na příští slavnostní Světový den nemocných, který se bude slavít v Německu 11. února 2013 a připomene emblematickou evangelní postavu dobrého Samaritána (srov. Lk 10, 29-37). Letos chci zdůraznit „svátosti uzdravení“, to znamená svátost pokání a smíření a svátost pomazání nemocných, jejichž přirozeným završením je přijímání eucharistie.

Setkání Ježíše s deseti malomocnými, o němž vypráví evangelium sv. Lukáše, a zvláště Pánova slova řečená jednomu z nich: „Vstaň a jdi! Tvá víra tě zachránila“ (v.:19), nám pomáhají, abychom si uvědomili důležitost víry pro ty, kdo se

přibližují k Pánovi pod tíhou utrpení a nemoci. Při setkání s Pánem mohou doopravdy zakusit, že ten, *kdo věří, nikdy není sám!* Bůh ve svém Synu nás neopouští našim úzkostem a bolestem, ale je nám blízko, pomáhá nám v jejich snášení a touží uzdravit nás v hloubi našeho srdce (srov. Mk 2, 1-12). Víra jediného z malomocných, který vidí, že je zdravý, a na rozdíl od ostatních se plný úžasu a radosti vrací k Ježíšovi, aby mu projevil svou vděčnost, nám ukazuje, že znovuzískané zdraví je znamením něčeho cennějšího, než je obyčejné fyzické uzdravení; je znamením spásy, kterou nám Bůh dává skrze Krista. Nachází výraz v Ježíšových slovech „*Tvá víra tě zachránila*“. Ten, kdo ve svém utrpení a nemoci vzývá Pána, si je jistý, že jeho láska ho nikdy neopustí a že nikdy nebude chybět ani láska církve, jež je prodloužením v čase Pánova spásonosného díla. Fyzické uzdravení jako výraz celkové spásy ukazuje na důležitost, které pro Pána nabývá člověk v celistvosti duše i těla. Ostatně každá svátost vyjadřuje a uskutečňuje blízkost samotného Boha, jenž absolutně nezištně „se nás dotýká prostřednictvím hmotných skutečností... které bere do služby a činí z nich nástroje pro naše setkání s ním samotným“ (homilie *při Missa chrismatica* 1. dubna 2010). „Zviditelňuje se jednota

mezi stvořením a vykoupením. Svátosti jsou výrazem tělesnosti naší víry, která zahrnuje tělo i duši, zahrnuje celého člověka“ (homilie při *Missa chrismatica* 21. dubna 2011).

Hlavním úkolem církve je zajisté hlásání Božího království, „ale právě samotné hlásání musí být procesem uzdravování: ‚obvázat poraněná srdce‘ (Iz 61, 1)“ (*tamtéž*), podle úlohy svěřené Ježíšem jeho učedníkům (srov. Lk 9, 1-2; Mt 10, 1.5-14; Mk 6, 7-13). Propojení fyzického zdraví a zahojení ran na duchu nám pomůže, abychom lépe pochopili „svátosti uzdravení“.

2. Svátost pokání často stála v centru úvah církevních pastýřů právě proto, že má velkou důležitost na cestě křesťanského života od té chvíle, co „veškerá hodnota pokání spočívá v tom, že nás znovu vrací do stavu Boží milosti a poutá nás k Bohu v důvěrném a velkém přátelství“ (*Katechismus katolické církve* 1468). Církev i nadále hlásá odpuštění a smíření, jemuž propůjčoval Ježíš svůj hlas, a neustále vyzývá celé lidstvo, aby se obrátilo a uvěřilo v evangelium. Bere si za svou výzvu apoštola Pavla: „Jsme Kristovi vyslanci, jako by skrze nás napomínal Bůh. Kristovým jménem vyzýváme: Smiřte se s Bohem!“ (2 Kor 5, 20). Ježíš svým životem hlásá a zpřítomňuje Otcovo milosrdenství. On nepřišel proto, aby soudil, ale aby odpouštěl a zachraňoval, aby dával naději i v nejhlubší temnotě utrpení a hříchu a daroval věčný život. Proto se ve svátosti pokání „lékem zpovědi“ zkušenost hříchu

nepropadá do zoufalství, ale setkává se s Láskou, která odpouští a proměňuje (srov. JAN PAVEL II., post-synodální apoštol. exhortace *Reconciliatio et Paenitentia* 31).

„Nekonečně milosrdný Bůh“ (Ef 2, 4), tak jako otec z evangelního podobenství (srov. Lk 15, 11-32), neuzavírá své srdce před žádným ze svých dětí, ale očekává je, hledá je a přichází za nimi tam, kde se odmítáním společenství uzavírají do samoty a rozdělení. Zve je, aby se shromáždily kolem jeho stolu a radovaly se z odpuštění a ze smíření. Bolestná chvíle, z níž by mohlo vzejít pokušení, aby upadly do beznaděje a do zoufalství, se tak může proměnit v čas milosti, kdy mohou vstoupit do sebe, a tak, jako marnotratný syn z podobenství, přehodnotit svůj život, poznat své omyly a pády, pocítit stesk po Otcově objetí a vydat se na cestu domů. On ve své velké lásce vždy a stále bdí nad našim životem a očekává nás, aby každému dítěti, které se k němu vrátí, nabídl dar plného smíření a radosti.

3. Z četby evangelia jasně vyplývá, jakou mimořádnou pozornost Ježíš vždy věnoval nemocným. Nejen posílal učedníky, aby léčili jejich rány (srov. Mt 10, 8; Lk 9, 2; 10, 9), ale také pro ně ustanovil specifickou svátost – pomazání nemocných. *Jakubův list* dosvědčuje přítomnost tohoto svátostného úkonu již v prvním křesťanském společenství (srov. 5, 14-16). Pomazáním nemocných doprovázeným modlitbou kněží poroučí celá církev nemocné trpícímu a

oslavenému Pánovi, aby je zbavil vin a zachránil je; dokonce je vyzývá, aby se duchovně sjednotili s Kristovým utrpením a smrtí, a tak přispěli k dobru celého Božího lidu.

Tato svátost nás přivádí ke kontemplaci dvojího tajemství Olivové hory, kde se Ježíš dramaticky ocitá před cestou, kterou mu naznačil Otec, před cestou utrpení jako nejvyššího skutku lásky, a kde tuto cestu přijímá. On je v této hodině zkoušky prostředníkem, „přenáší a bere na sebe utrpení a bolest světa a proměňuje ji ve výkřik k Bohu; přináší ji před Božíma očima do jeho rukou a tím ji reálně nese k okamžiku vykoupení“ (*Lectio divina*, setkání s římským klérem 18. února 2010). Ale „Olivová zahrada je... taktéž místem, odkud on je vzat k Otci, a tedy místem vykoupení... Toto dvojí tajemství Olivové hory je stále činné i ve svátostném oleji církve... ve znamení Boží dobroty, která se nás dotýká“ (homilie při *Missa chrismatica* 1. dubna 2010). V pomazání nemocných se nám nabízí olej jako svátostná materie, takřka „jako Boží medicína... která nám nyní poskytuje jistotu o jeho dobrotě, má nás posilovat a utěšovat, ale zároveň, bez ohledu na fakt nemoci, nás odkazuje na definitivní uzdravení (srov. Jak 5, 14)“ (*tamtéž*).

Tato svátost si v teologické reflexi i v pastorační práci s nemocnými zasluhuje větší pozornosti. Jelikož si ceníme obsahu liturgických modliteb přizpůsobených různým situacím spojeným s chorobou člověka, a to nikoli

jen na konci života (srov. *Katechismus katolické církve* 1514), pomazání nemocných nesmí být považováno za jakousi „menší svátost“ vzhledem k ostatním. Pokud je pozornost a pastorační péče o nemocné na jedné straně pro trpícího znamením Boží láskyplnosti, na druhé straně přináší duchovní prospěch i kněžím a celému křesťanskému společenství, s vědomím toho, že cokoli učiníme jednomu z nejmenších, to učiníme samotnému Ježíšovi (srov. Mt 25, 40).

4. O „svátostech uzdravení“ říká sv. Augustin: „*Bůh uzdravuje všechny tvé choroby*. Neboj se tedy. Všechny tvé choroby budou uzdraveny... Ty mu jen musíš dovolit, aby tě léčil a nesmíš jeho ruce odmítat“ (*Výklad k žalmu 102, 5: PL 36, 1319-1320*). Jedná se o cenné prostředky Boží milosti, které pomáhají nemocnému, aby se stále více přizpůsoboval tajemství Kristovy smrti a zmrtvýchvstání. Spolu s těmito dvěma svátostmi bych chtěl zdůraznit i důležitost eucharistie. Je-li přijímána v době nemoci, jedinečným způsobem přispívá k transformaci tím, že spojuje člověka, který se žíví Ježíšovým tělem a krví, s obětí, kterou on sám učinil ze sebe a přinesl Otci pro spásu všech. Nechť celé církevní společenství a především farnosti věnují pozornost tomu, aby zajistily možnost častého svátostného přijímání všem, kdo z důvodu zdraví nebo věku nemohou přicházet na místa slavení. Tito bratři a sestry tak dostanou možnost posilovat svůj vztah s ukřižovaným a

zmrtvýchvstalým Kristem a svým životem obětovaným pro Kristovu lásku budou mít účast na samotném poslání církve. S ohledem na to je důležité, aby se kněží, poskytující svou delikátní službu v nemocnicích, léčebných zařízeních i v obydlich nemocných, cítili být „skutečnými služebníky nemocných, znamením a nástrojem Kristova soucitu, který musí zasáhnout každého člověka poznamenaného utrpením“ (*Poselství k 18. Světovému dni nemocných 22. listopadu 2009*).

Následování Kristova velikonočního tajemství, které se uskutečňuje i prostřednictvím duchovního přijímání, nabývá zcela specifického významu, když je eucharistie vysluhována a přijímána jako viaticum. V takovém okamžiku života ještě naléhavěji zaznívají Pánova slova: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den“ (Jan 6, 54). Podle definice sv. Ignáce z Antiochie je eucharistie, především jako viaticum, „lékem nesmrtnosti a protilátkou ke smrti“ (*List k Efezanům 20: PG 5, 661*), je svátostí přechodu ze smrti do života, z tohoto světa k Otci, který všechny očekává v nebeském Jeruzalémě.

5. Téma tohoto poselství k 20. Světovému dni nemocných „Vstaň a jdi! Tvá víra tě zachránila“ ukazuje i směrem k nastávajícímu „Roku víry“, který začne 11. října 2012. Je vhodnou a cennou příležitostí, abychom znovu objevili sílu a krásu víry, hlouběji poznávali její obsah a svědčili o ní každodenním životem (srov.

apoštol. list *Porta fidei* 11. října 2011). Toužím povzbudit nemocné a trpící, aby ve víře stále nacházeli pevnou kotvu posilovanou nasloucháním Božím slovu, osobní modlitbou a svátostmi; pastýře pak vyzývám, aby byli stále více disponibilní pro vysluhování svátostí nemocným. Nechť jsou kněží podle příkladu Dobrého Pastýře a jako vůdci jim svěřeného stáda stále plní radosti, mají starost o slabší, o obyčejné lidi, o hříšníky a slovy plnými upokojující naděje projevují nekonečné Boží milosrdenství (srov. sv. AUGUSTIN, *List 95, 1: PL 33, 351-352*).

Jménem svým i jménem církve znovu děkuji těm, kdo pracují ve světě zdraví, i rodinám, které ve svých příbuzných vidí tvář trpícího Pána Ježíše, protože ti všichni svojí profesionální schopností i svým mlčením, aniž by často vyslovovali Kristovo jméno, o něm konkrétně svědčí (srov. homilie při *Missa chrismatica* 21. dubna 2011).

Pozvedněme svůj důvěryplný pohled a svou modlitbu k Panně Marii, Matce milosrdenství a Uzdravení nemocných. Kéž její mateřský soucit, který pociťovala v blízkosti svého Syna umírajícího na kříži, doprovází a podporuje víru a naději každého nemocného a trpícího člověka na cestě k uzdravení jeho tělesných i duchovních ran.

Všechny ujišťuji, že na ně myslím v modlitbě, a každému uděluji své zvláštní apoštolské požehnání.

Vatikán 20. listopadu 2011, slavnost našeho Pána Ježíše Krista, Krále vesmíru

Benedictus PP. XVI

Služba lektorů - únor 2012

	1. čtení	2. čtení
5. únor – 5. neděle v mezidobí	Kamarád ml.	Hanzlová
12. únor – 6. neděle v mezidobí	Kamarád st.	Faltová
19. únor – 7. neděle v mezidobí	Poledníček	Radová
22. únor – Popeleční středa	Bárta	Hynk
26. únor – 1. neděle postní	Veľemanová	Kamarád ml.

Za rozdělení služby je odpovědný Pavel Breindl. Pokud nemůžete v stanovený den číst, prosím zajistěte si náhradu, nebo kontaktujte P. Breindla na telefonu 736 685 876.

Rozpis úklidu a výzdoby – Únor 2012

3. 2.: Srencová; 10. 2.: Běhounková; 17. 2.: Prvá; 24. 2.: Michalová

Skupiny pro úklid:

1. Běhounková Marie; Breindlová Jitka

2. Prvá Elena; Kamarádová Věra

3. Michalová Anna; Veľemanová Jarka

4. Srencová Marie

Na rozložení skupin je patrná potřeba doplnit je. Zvláště prosíme o pomoc mladší. Zvláště bychom prosili o posílení čtvrté skupiny. Úklid probíhá každý pátek, ve skupině je možné domluvit i jiný termín. Hodinu si dohodnou členové skupin mezi sebou.

Výzdoba kostela: Božena Matlákova a Mariana Nežatická

Diecéze čte bibli

Co vás oslovilo v měsíci lednu

Jon 3,10

I viděl Bůh, jak si počínají, že se odvracejí od své zlé cesty, a lítoval, že jim chtěl učinit zlo, které ohlásil. – A neučinil tak.

Jon 4,2

Věděl jsem, že jsi Bůh milostivý a plný slitování, shovívavý a nesmírně milosrdný, že tě jímá lítost nad každým zlem.

Tób 4,6

Vždyť ti, kdo se drží pravdy, budou mít zdar ve svém počínání.

Tób 12,6

„Dobrořečte Bohu a vzdávejte mu chválu přede všemi živými za dobro, které vám prokázal, dobrořečte a pějte chválu jeho jménu. Slova Boží uvádějte ve známost

s úctou všem lidem. Neváhejte mu vzdávat chválu.“

Jl 2,12-13

Nyní tedy, je výrok Hospodinův, navraťte se ke mně celým srdcem, v postu, pláči a nářku. Roztrhněte svá srdce, ne oděv, navraťte se k Hospodinu, svému Bohu, neboť je milostivý a plný slitování, shovívavý a nejvyšší milosrdný. Jímá ho lítost nad každým zlem.

Nah 1,7

Hospodin je dobrý, je záštitou v den soužení, zná se k těm, kteří se k němu utíkají.

Abk 17-18

I kdyby fíkovník nevypučel, réva nedala výnos, selhala plodnost olivy, pole nevydala pokrm, z ohrady zmizel brav, ve chlévech dobytek nebyl, já budu jásosem oslavovat Hospodina, jásat k chvále Boha, který je má spása.

1Pt 1,8-9

Ač jste ho neviděli, milujete ho; ač ho ani nyní nevidíte, přec v něho věříte a jásáte nevýslovnou, vznešenou radostí, a tak docházíte cíle víry, spasení duší.

1Pt 2,1-3

Odhoďte tedy všechnu špatnost, každou lest, přetvářku, závist, jakékoliv pomlouvání a jako novorozené děti mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním

mléku, abyste jím rostli ke spasení; vždyť jste okusili, že Pán je dobrý.

1Pt 2,15

Taková je přece Boží vůle, abyste dobrým jednáním umlčovali nevědomost nerozumných lidí.

1Pt 3,12

Vždyť oči Páně hledí na spravedlivé a jeho uši jsou otevřeny jejich prosbám, ale tvář Páně je proti těm, kteří činí zlo.

1Pt 4,10

Každý ať slouží druhým tím darem milosti, který přijal; tak budete dobrými správci milosti Boží v její rozmanitosti.

1Pt 5,6-7

Pokořte se tedy pod mocnou rukou Boží, aby vás povýšil v ustanovený čas. Všechnu svou starost vložte na něj, neboť mu na vás záleží.

Júd 4,13

Hospodin vyslyšel jejich hlas a shlédl na jejich tíseň; lid se postil po mnoho dní po všem Judsku i v Jeruzalémě před svatyní Hospodina Všemohoucího.

Júd 8,16-17

Nepředpisujte Hospodinu, našemu Bohu, jak má jednat. Bůh nemůže být zastrašován jako člověk, ani donucován k rozhodnutí jako lidský syn.

Úterý	Ostrov	17 ⁰⁰ 18 ⁰⁰	Mše svatá + Nešpory Biblická hodina
Středa	Ostrov	8 ⁰⁰	Mše svatá
	Jáchymov	16 ⁰⁰	Mše svatá
Čtvrtek	Hroznětín	16 ³⁰	Mše svatá
	Ostrov	18 ⁰⁰	Mše svatá
		18 ³⁵	Adorace
Pátek	Ostrov	16 ³⁰	Prvopáteční adorace a sv. smíření **
		16 ³⁰	Klub seniorů
		18 ⁰⁰	Mše svatá
		19 ⁰⁰	Schola - nácvik
	Jáchymov	19 ⁰⁰	Biblické společenství
Sobota	Ostrov	10 ⁰⁰	Mše svatá
		10 ⁴⁵	Katecheze pro dospělé****
		17 ⁰⁰	Mše svatá (kaple sv. Rodiny) *
	Abertamy	14 ⁰⁰	Mše svatá
	Pernink	15 ³⁰	Mše svatá
Neděle	Ostrov	8 ³⁰	Mše svatá
	Jáchymov	10 ⁰⁰	Mše svatá
	Hroznětín	11 ³⁰	Mše svatá
	Ostrov	12 ⁰⁰	Řeckokatolická liturgie***
	H. Blatná	15 ⁰⁰	Mše svatá (první týden) **
	Radošov	15 ⁰⁰	Mše svatá (druhý týden) **
	Krásný Les	15 ⁰⁰	Mše svatá (třetí týden) **
	Ostrov	17 ⁰⁰	Modlitba večerních chval
Poznámky	* - Mše svatá s nedělní platností ** - Vyskytuje se jenom jednou za měsíc *** - Vyskytuje se vždy na první a třetí neděli v měsíci **** - Vyskytuje se vždy na první sobotu v měsíci		
Farní zpravodaj je vydáván farním společenstvím Římskokatolické farnosti v Ostrově. Příspěvky zasílejte na adresu: knihovnaSv.Anny@seznam.cz , nebo na poštovní adresu: Malé nám. 25; 363 01 Ostrov. Publikováno taky na stránkách farnosti: farnostostrov.wordpress.com Redakce: Redakční rada Knihovny sv. Anny pod vedením Lidmily Hanzlové; <u>redakční uzávěrka</u> příštího čísla: 16. 2. 2011			